

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Tygodniowy przegląd polityczny

Rozmowa ambasadora francuskiego Ponceta z Hitlerem odbiła się szerokim echem w opinii międzynarodowej, która z najwyższym zainteresowaniem śledzi ostatnie posunięcia Niemiec.

Rozmowa ta przyjęta tu i owdzie z entuzjazmem, jako zapowiedź bliskich rokowań francusko-niemieckich, — do czego pewne koła dyplomatyczne, a szczególnie Anglia przez usta swego ministra spraw zagranicznych Sir Johna Simona tak gorąco zachęcały Francję, — spotkała się we Francji z dużą ostrożnością.

Półoficjalny dziennik francuski „Le Temps” po stwierdzeniu, że „Francja nigdy nie uchyliła się od rozmów z drugimi mocarstwami”, pisze: „kwestją najważniejszą jest — o czym i w jakich warunkach toczyć się mają rozmowy francusko-niemieckie. Cele polityki francuskiej są jasne, — organizacja pokoju i bezpieczeństwa w drodze międzynarodowej współpracy”.

I tu trzeba dodać, — że właśnie tę zasadę współpracy międzynarodowej nad umocnieniem pokoju i zagwarantowaniem bezpieczeństwa Niemcy najbrutalniej przekreśliły.

Tu już zarysowuje się pierwsza rozbieżność między stanowiskiem Francji i Niemiec, rozbieżność zasadnicza, stawiająca pod znakiem zapytania szczerść niemieckich zapewnień o pokój.

A jest i druga, — niemniej ważna. „Francja ma, — pisze dalej Le Temps — przyjaciół i sprzymierzeńców, których nie myśli poświęcać dla nowej polityki, dyktowanej przez „dyktatorjat” wielkich mocarstw europejskich”.

A tego właśnie chcą Niemcy, razem z Włochami i krótkowzroczną Anglią, która wbrew swoim interesom (ujętym w dalszej perspektywie historycznej) idzie po linii dążeń niemieckich. I dlatego zrozumiała jest ostrożność koł oficjalnych Francji, wypływająca z nieufności narodu całego który tylokrotnie w dziejach państwa ofiarą najazdu niemieckiego. Zrozumiałem staję się wołanie Temps'a o „rozważ”, — zastosowanie środków ostrożności, aby zamknąć szczerline drzwi przed wszelkimi niespodziankami i uniknąć improwizacji efektownych może, ale niebezpiecznych”.

W rozmowach francusko-niemieckich, nie bez znaczenia jest dokonana poprzednio wymiana zdań pomiędzy Niemcami i Polską, „Fakt ten, — pisze Le Temps — ułatwia rozmowy francusko-niemieckie, które dotychczas wobec napięcia istniejącego pomiędzy Berlinem i Warszawą były trudne do pomyślenia”. Jeśli naszym krokiem na tej drodze będzie towarzyszyć jak towarzyszyło początkom francuskim, rozważa, ostrożność i świadomość obowiązków, wypływających z zawartych sojuszków, możemy być pewni osiągnięcia jeśli nie na dalszą metę obliczonych, to w każdym razie doraznych sukcesów, i udarmienia zamysłów niemieckich kryjących się za ich „pokojowymi” posunięciami.

Francja stanowią w chwili obecnej centralny punkt wielkiej gry dyplomatycznej, jaka rozpoczęła się na arenie europejskiej.

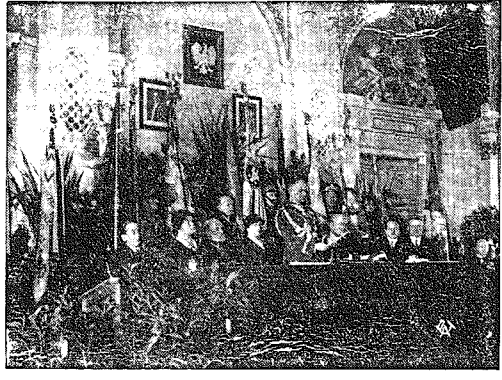
Wielkie zagadnienia polityki międzynarodowej, o których rozwiązanie daremnie silono się w Genewie, usunięte obecnie w zaciszu gabinetów dyplomatycznych. Od szklanych pałaców genueńskich symbolizujących triumf — jakże kruchy, zasady jawnej dyplomacji przeszliśmy do rozmów prowadzonych nieledwie szeptem za szczerline zamkniętych drzwiami, gdzie przy burkach potentaci świata radzą nad losami narodów.

Signum temporis. — znak czasu, zły czy dobry, nie przesadzajmy. Pozwólmy płynąć czasowi.

Narazie uwaga czujnej opinii, mając oczy zwrócone na Berlin, uchem zwraca

Zjazd Federacji P. Z. O. O. połączony z obchodem 14-lecia FIDAC'u.

W niedzielę odbył się w stolicy w obecności P. Prezydenta Replicy i rządu 6-ty walny zjazd delegatów federacji Polskich Związków Obrótców Oiczy zchodni, połączony z obchodem 14-lecia FIDAC'u. Na zdjęciu prezydium zjazdu. Od lewej dr. Dziadosz, dr. Danysz Pleszarowa, weteran Stankiewicz, p. marszałkowska Pilsudska, gen. Roman Górecki, prezes FIDAC'u min. Cadere, rtm. Rydzkiwicz, woj. Kosciakowski i pos. Karzowska.

się ku Rzymowi, gdzie ostatnio odbywały się rozmowy Generalnego Sekretarza Ligi Narodów Avenola z Mussolinim i z podsekretarzem stanu w włoskim ministerstwie spraw zagranicznych Suvitcheem oraz z delegatem włoskim do Genewy Aloisem i z ambasadorem angielskim w Rzymie Sir Eric Drummondem i ambasadorem francuskim Le Chambrun.

W rozmowach tych poruszono sprawę zwołania konferencji czterech mocarstw wzglę

dnie nawet siedmiu (Stany Zjednoczone, Sowiety Japonia, Niemcy, Francja, Anglija, Włochy) oraz, — rzecz nas najbardziej interesująca — kwestię, korytarza” polskiego.

Pogłoskom a temacie tych rozmów próbowano wprawdzie zaprzeczyć, z małym jednakże skutkiem.

Plany Mussoliniego idą w ścisłym porozumieniu z Niemcami po linii ograniczenia roli Genewy do minimum. Mussolini pragnie przeobrażenia Ligi przez wyłączenie jej paktu z traktatów konferencji pokojowej, a głównie traktatu wersalskiego w którym statut Ligi Narodów wchodzi nieodłącznie jako część pierwsza. W ten sposób pragnie Mussolini utworzyć drogę dla przyłączenia się do Ligi Narodów tych państw, które jak Ameryka i Rosja Sowiecka nie podpisały traktatu wersalskiego.

Jest to koncepcja bardzo niebezpieczna.

Zrealizowanie jej oznaczałoby całkiem wyraźne już zapoczątkowanie rewizji traktatu wersalskiego, która podjęta narazie w zakresie zagadnień ogólnych przesłabłaby rychło do punktów praktycznych jak rewizji granic i t. p. kryjących w sobie zarzewie poważnych zatargów międzynarodowych.

Drugim celem do którego dąży Mussolini jest utworzenie w reformowanej według ich wskazówek Lidze Narodów Dyktatorjat wielkich mocarstw, być może byłby rozstrzygającym we wszystkich sprawach polityki światowej.

Nie ulega wątpliwości, że realizacja tych zamysłów doprowadzi do ostatecznego rozbicia się Ligi Narodów, która w tym ujęciu traci swą rację bytu. Małe państwa nie będą chciały i nie będą mogły poddawać się bez zastrzeżeń rozstrzygnięciom wielkich mocarstw i przedtę czy później możemy być świadkami odwróconego zjawiska: dotychczas bowiem jak wiemy, wycofywały się z Ligi Narodów wielkie mocarstwa, — jutro może rozpocząć się z ucieczką z Genewy małych państw, tych zwłaszcza, które są najbardziej zagrożone rewizjonistycznymi tendencjami dojrzewającymi w zaciszu gabinetów politycznych wielkich mocarstw. Ani Turcja ani Grecja, ani temmniej państwa Małej Ententy reprezentujące poważną siłę około 50 mil. ludności nie będą chciały być dobrowolnymi ofiarami hegemonii wielkich mocarstw. R..

Nowe prześladowania Kościoła w Meksyku

Citta del Vaticano. — Nadeszły do Watykanu smutne wiadomości z Meksyku, że rząd tamtejszy znowu rozpoczął prześladowanie Kościoła katolickiego. Za powód do prześladowania posłużyła pielgrzymka katolicka, która odwiedziła Rzym z racji Anno Santo.

Policja przystąpiła do areszowania głównych organizatorów tej pielgrzymki, oraz zdołała czujność nad niedopuszczeniem zebrań wiernych w celach religijnych. Liczba księży na stolicę została zmniejszona do 10 na milion mieszkańców. Słynne seminarjum „Świętego Słowa”, do którego uczęszczało 600 alum-

nów, zostało przez władze rządowe zamknięte. 10 zakonnic aresztowano za to, że uczyły dzieci.

Udało się jedynie uciec samej przełożonej, która dotarła do Wiecznego Miasta i opowiada o nowej Kalwarii w Meksyku.

Biskup Martinez di Morella został wyrzucony z Meksyku i jedzę do Rzymu. Według informacji, jakie otrzymała Stolica św., rząd meksykański zamierza usunąć wszystkich biskupów z kraju. Katolicy zachowują spokój i z heroizmem znoszą to ciężkie prześladowanie.

Krwawe zaburzenia po wyborach w Hiszpanii

30 zabitych i kilkuset rannych. — Masowe aresztowania anarchistów.

Madryt. — Atmosfera polityczna w całym kraju jest w dalszym ciągu niebawale podniecona.

W ciągu nocy zarówno w stolicy, jak i w prowincji doszło do licznych starć między policją a różnymi ugrupowaniami anarchistycznymi. Wedle dotychczasowych wiadomości, ofiarą tych zamieszek padło ogółem przeszło 30 zabitych i kilkuset rannych.

Również po stronie policji i wojska zanotowano znaczne straty, albowiem okazuje się, że syndykaliści, którzy przystąpili do walki noc zamach stanu w całej Hiszpanii, są doskonale uzbrojeni w karabiny maszynowe i granaty ręczne.

Wszystkie więzienia w Madrycie zapełnione są uczestnikami nieudalnego spisku, a również w innych miastach liczba aresztowanych anarchistów idzie w setki osób. Zamieszki i starcia trwały do wczesnych godzin porannych.

Paryż. — Z Madrytu donoszą: Prezydent republiki hiszpańskiej głosował o godz. 14-ej. Wchodzącego do biura prezydenta kilku socjalistów powitało pieśnią międzynarodówki. Część ludności wzniósła okrzyk: „Niech żyje republika!”

W dalszym ciągu donoszą z Madrytu, iż grupa manifestantów zaatakowała jeden z aresztów, podczas czego doszło do wymiany strzałów między manifestantami a policją.

Na krańcach miasta spalono dwa autobusy, należące do grupy prawicowej.

W jednym z ogrodów szpitalnych nastąpiło starcie pomiędzy dwiema grupami anarchistów, zostało przez władze rządowe zamknięte.

stąpiło starcie pomiędzy przeciwnikami politycznymi. Na policję, która przybyła w celu przyprawienia porządku, wylewano z okien domów gorącą wodę. Wogóle cały przebieg wyborów był bardzo burzliwy. Podczas dnia dochodziło do bójek i incydentów na ulicach.

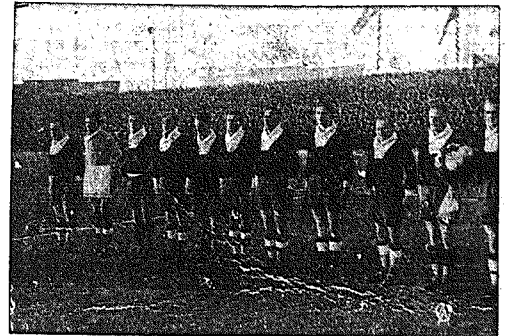
Madryt. — W ciągu ubiegłej nocy dokonano w Madrycie trzech zamachów bombowych przed ważnymi budynkami, które spowodowały znaczne szkody materialne. Zamachów dokonali strajkujący kelnery.

Na jednym z przedmieść podczas starć między socjalistami a członkami prawicy zabito jedną osobę.

Międzypaństwowe zawody piłki nożnej Polska — Niemcy.

W niedzielę na stadionie w Berlinie rozegrany został wobec 50-tyś publiczności międzynarodowy mecz piłki nożnej pomiędzy Polską a Niemcami. Zawody przyniosły po niesłychanie ciekawej, żywej i emocjonującej walce nieznacznie zwycięstwo drużynie niemieckiej w stosunku 1:0.

Bramka decydująca strzelona została dośrodkowo w ostatniej minucie gry. Naogół walka była równa, przy czym w drugiej połowie meczu Polacy mieli nawet pewną przewagę. Na zdjęciu drużyna polska na boisku berlińskim.

Już wielki czas zareklamować w „Gońcu Czestochowskim” TOWARY ŚWIĄTECZNE REKLAMA TYLKO W PISMIE POCZYTNEM NIE ZAWODZII

